

омжжането си продължавала да учителствува, понеже била бездетна.

„Задъ камбанарията на църквата, казва той, бѣ девическото училище. То чрезъ желѣз. стѣборъ се отдѣляше отъ мжжкото. Тогава учителъ въ подготвителния класъ бѣ даскалъ Илия Шиваровъ“.

Елена Кинтишева, родена презъ 1840 год., сега на 96 години, казва:

„Азъ съмъ се учила на „Св. Константиѣ“. Училището бѣше само девическо. Бѣхме много деца и съмъ се учила само на грѣцки. Учители ни бѣха Даскалъ Димитѣръ и попъ Маринъ отъ Арбанаси. Сѣдахме на чинове. Пишехме на плочи, а после съ мастило (миланъ). Учила съмъ букваръ, алфавитаръ, граматика и други книги.

После дойде на попъ Лефтера баща му, попъ Димитѣръ, който почна да учи и на бѣлгарски, но азъ вече не се учихъ. Азъ после се научихъ да чета и пиша по бѣлгарски“.

Отъ лѣтописната книга при училището въ Асенова махала узнаваме следното:

„Презъ 1843 год. въ двора на църквата „Св. Богородица“ сж напргвили едно здание, гдето се учили само момчета. Преди това сж се учили пакъ въ сжщия дворъ, но въ кжща. Учители сж били: П. Р. Славейковъ, протонатарий попъ Димитѣръ, Даскалъ Димо отъ Мерданя, Янко Дивитака и Георги Мазака.

Презъ 1856 год. еснафътъ построилъ ново училищно здание. Още сжщата година започнали да се учатъ заедно момчета и момичета.

Учители сж били: Даскалъ Минчо Георгева, попъ Стефанъ, Калчо отъ Килифарево, Игнатъ отъ Самоводени, Михалъ Миховъ, Димитѣръ Недевъ, Христо Мариновъ.

Еснафътъ плащалъ на учителитѣ“.

Д-ръ Вас. Беронъ¹⁾ казва: „Търновци ме настоятелно придумаха, за да отида въ Търново и да се установя тамъ да практикувамъ медицината и да напусна Букурещъ.

На това се съгласихъ, водимъ отъ предназначенията си още отдавна цель: „Да се възвърна въ Бѣлгария и да действавамъ за просвѣщението и образованието на милото си отечество“, което и азъ точно изпълнихъ, като презъ 1856 г. се премѣстихъ въ Търново.

И веднага се заловихъ за уреждането и управлението на мжжкитѣ и девически класни и отъ отдѣленията училища“.

Отъ 1864 до 1872 год. той е билъ въ Болградъ.

¹⁾ В. „Велико-Търново“, год. VII, бр. 7. 23 май 1930 год.